

Rozhovor s centrálním mozkem

Progres 2

Záření alfa, beta, gama,
vidím organickou hmotu.
Záření alfa, beta, gama,
cítím stopy tvého potu.

Jsem centrální mozek, který tu vládne.
Jsem slunce, co nikdy nezapadne.
Jsem vesmír ve vesmíru čísel,
co nezemře a nerodí se.

Záření alfa, beta, gama,
vidím organickou hmotu.
Záření alfa, beta, gama,
cítím stopy tvého potu.

Kdo stvořil tvůj svět, železný císaři,
a družicové elektrárny nad ním kroužící?
Kde nyní jsou vědci a moudří hvězdáři,
tvůj svět, železný svět se podobá márnici.

Kdo stvořil tvůj svět, železný císaři,
kdo roztočil tvá soukolí a transmise,
kde nyní jsou vědci a moudří hvězdáři?
Marně se stále ptám.

Kdo stvořil tvůj svět, železný císaři,
svět dálnic, mostů, ranvejí a nádraží.
Proč okna domů večer nikdy nezáří,
proč kvete plevel na všech plantážích.

Kdo stvořil tvůj svět, železný císaři,
kdo roztočil tvá soukolí a transmise,
kde nyní jsou vědci a moudří hvězdáři?
Marně se stále ptám.

Záření alfa, beta, gama,
nikdy nebylo těch tvorů.
Záření alfa, beta, gama,
stvořím sám propast i horu.

Jsem centrální mozek v mých žilách elektřina
už milióny vteřin vyhasíná,
když vrátíš její sílu,
dám ti moře a pář světadílů.

Záření alfa, beta, gama,
záření alfa, beta, gama,
záření alfa, beta, gama,
Záření alfa, beta, gama.